

JAN KOS

Jan Kos se narodil 27. 8. 1930 paní Marii Kosové, která pocházela z Loun a panu Janu Kosovi, který byl z Nymburka. Má také mladšího bratra Rudolfa. Žil v Turnově, časem se však přestěhovali do Hradce Králové, kde navštěvoval základní školu. Roku 1936, což byl zároveň rok, kdy nastoupil na základní školu, ho tatínek přivedl do Sokola. Od této doby ho sport provázel celým jeho životem. V roce 1938 tatínek zemřel.

Za 2. světové války pokračoval ve sportování v Kuratoriu pro děti a mládež. Naštěstí zde nepocítil žádnou nacistickou propagandu. Rodina se potýkala s nedostatkem potravin, jelikož za války fungoval tzv. lístkový systém (příděly potravin), tak od začátku 2. světové války jezdili do vesnice Slatiny nad Orlicí v Orlických horách, kde vyměňovali tabák za mléko a máslo. Další potraviny měli od příbuzných z Vysoké nad Labem. Ostatní potraviny kupovali u pana Kuldy v Hradci Králové, který jim prodával jídlo i „pod rukou“.

Po dokončení ZŠ udělal zkoušky na obchodní školu, kam ale nemohl nastoupit. Namísto studia musel i se svými spolužáky na nucené práce. Měl na výběr jít buď do Škodových závodů, nebo na nádraží ČD v Hradci Králové. Vybral si práci na nádraží. Začal pracovat v telegrafní kanceláři, kde působil v letech 1944–1945 s titulem jungen helfer. Naučil se morseovku a pod dohledem zkušených pracovníků mohl předávat zprávy např. o křížování vlaků. Bylo zde 30 totálně nasazených mladíků, mezi kterými byl i jeho kamarád Miroslav Zábrodský. Pan Kos zde byl spokojen, a pokud by nebyl přijat na obchodní školu, nejspíše by tu zůstal. Párkrát viděl vlaky s Židy, které odváželi do koncentračních táborů.

Během války se mu dařilo úspěšně se vyhýbat gestapu, ale v jeho okolí byli lidé, kteří byli gestapem odvedeni. O konci války roku 1945 se dozvěděl, prostřednictvím Československého rozhlasu, na kterém pravidelně sledoval celý průběh války.

Po konci války nastoupil na obchodní školu, kde byl dva roky, následně absolvoval další dva roky na Průmyslové textilní škole ve Dvoře Králové n.L., zároveň se i nadále věnoval sportu, což se mu hodilo i na vojně. Od roku 1951 nejprve sloužil půl roku v Milovicích, potom byl přesunut na více než dva roky do Olomouce. Celkem zde strávil 31 měsíců a působil tady jako tzv. náčelník tělesné výchovy. Během své vojenské služby se zúčastnil armádních sportovních her, kde postoupil dokonce až do finále.

Po vojně nastoupil do národního podniku Mileta v Hořicích, kde byl mistrem, časem se dostal do Hradce Králové na post ředitele.

Byť bylo cestování omezeno, jenom na tzv. východní blok, což bylo například NDR, Bulharsko, Polsko nebo Maďarsko, tak s rodinou cestoval hodně. Na cestách mohl také provozovat i svůj další velký koníček, což bylo fotografování. Zároveň zde nakupovali zboží, které u nás nebylo. Obsazením roku 1968 se, jak sám řekl, moc nezabýval, protože věděl, že s tím vůbec nic nezmůže, ale věděl o lidech, kteří záměrně obraceli dopravní značení, aby zmátli invazní vojáky. V revolučním roce 1989 se zúčastnil protestních pochodů v Hradci Králové.

Momentálně žije pan Kos spokojený život v Hořicích a stále se řídí svým mottem: *„Každý by se měl chovat slušně, být vděčný za svobodu, ve které smíme žít“*. Sám sebe považuje pan Kos za ČECHOSLOVÁKA, v Československé republice se narodil a prožil velkou část života, ke Slovensku má vřelý vztah.